ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଚଉରାନବୋଡି।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଗଠନର ଉନ୍ମୋଚନ: ଆର୍ମାଗେଡନ୍‌କୁ ନେଇଯାଉଥିବା ତ୍ରିବିଧ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger

2024-02-27

ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଗଠନ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ, ସେହିଟି ଥିଲା ପ୍ରଥମେ ପୌରାଣିକ ରୋମ ଏବଂ ପରେ ପାପାଲ ରୋମ—ଏହି ଦୁଇଟି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତିର ଗଠନ। Future for America ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଗଠନ ପ୍ରୟୋଗ କରେ, ସେହିଟି ହେଉଛି ପ୍ରଥମେ ପୌରାଣିକ ରୋମ, ପରେ ପାପାଲ ରୋମ ଏବଂ ତାହା ପରେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ—ଏହି ତିନୋଟି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତିର ଗଠନ। ରୋମର ଏହି ତିନୋଟି ପ୍ରକାଶ ହେଉଛି ନାଗ, ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ସେହି ତିନୋଟି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତି। ସେହି ଗଠନଟି ବହୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦର ଆଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିରୋଧ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ୧୨୫୨ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳରେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା।

ରୋମର ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପ୍ରକାଶ ଆଧୁନିକ ରୋମର—ରୋମର ତୃତୀୟ ଏବଂ ଶେଷ ପ୍ରକାଶର—ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଗଠନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଆଧୁନିକ ରୋମ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ତ୍ରିବିଧ ନିର୍ଯାତନାକାରୀ ଶକ୍ତିର ଗଠନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହା ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କିତ, କିନ୍ତୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଭିନ୍ନ, ହେଉଛି ବାବିଲୋନର ତିନିଟି ପ୍ରକାଶ। ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା ନିମ୍ରୋଦଙ୍କର ବାବେଲ। ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଥିଲା ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର ଓ ବେଲ୍ଶଜ୍ଜରଙ୍କର ବାବିଲୋନ। ଏହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷୀ ମିଶି ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଯଦ୍ୟପି ଗୋଟିଏ ସ୍ତରରେ ଆଧୁନିକ ରୋମ ଓ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନ ସେହି ଏକେଇ ସତ୍ତା, ତଥାପି ବାବିଲୋନର ତିନିଟି ପ୍ରକାଶ ବାବିଲୋନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପତନ ଏବଂ ପାପପୁରୁଷର ଅହଂକାରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି।

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ବାବିଲୋନର ପତନ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟ, ଯେପରି ରୋମର ପୋପଙ୍କ ଅହଂକାର ମଧ୍ୟ ସେପରି ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଢାଳୁଥିବା ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବିଶେଷଭାବେ ବାବିଲୋନର ବିଚାରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଆସେ, ଯାହା ତାହାର ପତନର ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାଶ ଅଟେ।

> ତାହାପରେ ସେହି ସାତ ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ସାତଟି ପାତ୍ର ଥିଲା, ଆସି ମୋ ସହ କଥା କହିଲେ, ଏବଂ ମୋତେ କହିଲେ, ଏଠାକୁ ଆସ; ଯେ ମହା ବେଶ୍ୟା ଅନେକ ଜଳର ଉପରେ ବସିଛି, ତାହାର ବିଚାର ମୁଁ ତୋତେ ଦେଖେଇବି; ଯାହା ସହିତ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ନିବାସୀମାନେ ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇ ମଦୋନ୍ମତ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ଏହାପରେ ସେ ଆତ୍ମାରେ ମୋତେ ମରୁଭୂମିକୁ ନେଇଗଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଜଣେ ନାରୀ ଗାଢ଼ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଜନ୍ତୁ ଉପରେ ବସିଛି, ଯାହା ନିନ୍ଦାସୂଚକ ନାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଯାହାର ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:1–3।

ସେହି ଦୂତଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯୋହନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର ବିଚାର ଦେଖାଇବା, ଯାହାର ଲଲାଟରେ "ରହସ୍ୟମୟୀ ବାବିଲୋନ" ଲିଖାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଜାମୁନୀୟ ଓ ରକ୍ତିମ ବର୍ଣ୍ଣର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସୁନା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପଥର ଓ ମୁକ୍ତାଦି ଦ୍ୱାରା ଅଳଙ୍କୃତ ଥିଲା; ତାହାର ହାତରେ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ଥିଲା, ଯାହା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଓ ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରର ଅଶୁଚିତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ଏବଂ ତାହାର କପାଳରେ ଏକ ନାମ ଲିଖିତ ଥିଲା, ରହସ୍ୟ, ମହାନ ବାବିଲ, ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କର ମାତା ଓ ପୃଥିବୀର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ମାତା। ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ରକ୍ତରେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷୀଶହୀଦମାନଙ୍କର ରକ୍ତରେ ମତ୍ତ ଦେଖିଲି; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ଦେଖିବାବେଳେ ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଚକିତ ହେଲି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:4–6।

ଅନ୍ତ ିମ ଦିନମାନରେ ଯେମାନଙ୍କ ୁ ପାପତନ୍ତ୍ର ଧର୍ମଦ୍ରେ ାହୀ ବୋଲି ମନେ କରେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେବା ପାଇଁ ସେ ଯେ ଭୂ-ରାଜନୈତିକ ଯନ୍ତ୍ର ଣାକୁ ବ୍ୟ ବହାର କରେ, ତାହାକୁ "ନିନ୍ଦ ାନାମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ୍, ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ଏକ ରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ୍ ପଶୁ" ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ସେ ଯେ ପଶୁଟି ଉପରେ ଆରୋହଣ କରିଛି, ଏହି ତଥ୍ୟ ଦେଖାଏ ଯେ ସେ ପଶୁଟିର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ଣରେ ଅଛି, ଯେପରି ଘୋଡ଼ା ଉପରେ ଥିବା ଏକ ଅଶ୍ୱ ାରୋହୀ ଘୋଡ଼ାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ର ଣ କରେ।

> ତୁମେ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିଲା, ସେହି ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ସେହି ମହାନଗରୀ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:୧8।

"ସାତୋଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ପଶୁ" ଆଧୁନିକ ରୋମ ଅଟେ, ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା କରେ, ସେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଭୂରାଜନୈତିକ ଗଠନକୁ ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଆଧୁନିକ ବାବିଲ ଅଟେ, ସେହି ମହାନଗର ଯେ ବ୍ୟଭିଚାର କରେ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରେ। ଆଦିପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବାବେଲ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବାବିଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପ୍ରକାଶ, ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲର ଅହଂକାର ଓ ପତନକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲ, ଏବଂ ସେ ଯେ ପଶୁ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରେ, ସେ ଆଧୁନିକ ରୋମ। ସେ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଏକତ୍ରେ ଏକ ଦେହ ଅଟନ୍ତି।

> ଏହି କାରଣରୁ ପୁରୁଷ ନିଜ ପିତା ଓ ନିଜ ମାତାଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରି ନିଜ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଦେହ ହେବେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 2:24।

ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଏକ, ଆଧୁନିକ ରୋମ ଓ ଆଧୁନିକ ବାବିଲର କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଉପାଦାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପୃଥକ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି। ବାବେଲ ଓ ବାବିଲ ନାମକ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଆଧୁନିକ ବାବିଲର କାହାଣୀ ତାହାର ଅହଙ୍କାର ଏବଂ ତାହାର ଅନ୍ତିମ ପତନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ। ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଶେଷ ଛଅ ପଦ୍ୟରେ, ଉତ୍ତର ରାଜାଙ୍କୁ ପାପାସୀର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ କରାଯାଇଛି। ରୋମର ପୋପ ହେଉଛନ୍ତି ଶୟତାନଙ୍କ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ପ୍ରତିନିଧି।

> "ଲୌକିକ ଲାଭ ଓ ସମ୍ମାନକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପୃଥିବୀର ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କୃପା ଓ ସମର୍ଥନ ଖୋଜିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରାଗଲା; ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ସେ ସାତାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି—ରୋମର ବିଶପଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ଜଣାଇବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲା।" The Great Controversy, 50.

ଶୈତାନ ଈଶ୍ୱର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ଆକାଂକ୍ଷା ଥିଲା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ସିଂହାସନଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା।

> ହେ ପ୍ରଭାତର ପୁତ୍ର, ହେ ଲୁସିଫର, ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ କିପରି ପତିତ ହେଲା! ହେ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବଳ କରୁଥିବା, ତୁମେ କିପରି ଭୂମିକୁ ପତିତ କରାଗଲା! କାରଣ ତୁମେ ତୁମ ହୃଦୟରେ କହିଥିଲା, ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରିବି, ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ତାରାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ସିଂହାସନକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବି; ମୁଁ ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ସଭାର ପର୍ବତ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବସିବି; ମୁଁ ମେଘମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନଠାରୁ ଉପରକୁ ଆରୋହଣ କରିବି; ମୁଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବି। ଯିଶାୟ 14:12–14।

ଶୟତାନ ନିଜ ସିଂହାସନକୁ (ଯାହା ରାଜସତ୍ତାର ଏକ ପ୍ରତୀକ) "ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ" ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ନକ୍ଷତ୍ରମାନେ ହେଲେ ଦୂତମାନେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥାର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଶୟତାନ "ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ସମାବେଶର ପର୍ବତ ଉପରେ" "ମଧ୍ୟ" ବସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲା। ସମାବେଶ ହେଉଛି କଳିସିଆ, ଏବଂ ଏହା ଯିରୁଶାଲେମରେ ଅବସ୍ଥିତ, ଯାହା ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛି। "ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ" ଥିବା ଏକ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉତ୍ତରର ରାଜା ହେବା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍ତରର ସତ୍ୟ ରାଜା, ଯିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ରାଜା ଅଟନ୍ତି। ଶୟତାନ "ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କ ସଦୃଶ" ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲା।

> କୋରହର ପୁତ୍ର ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୀତ ଓ ଭଜନ। ଯିହୋବା ମହାନ୍, ଏବଂ ଆମ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ନଗରରେ, ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ତାର ପର୍ବତରେ, ସେ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ସ୍ତ ୁତିଯୋଗ୍ୟ । ସୁନ୍ଦ ର ସ୍ଥ ିତିଯୁକ୍ତ , ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଆନନ୍ଦ , ଉତ୍ତ ର ପାଶ୍ୱ ର୍ରେ ଅବସ୍ଥ ିତ ସିୟୋନ ପର୍ବତ, ସେହି ମହାନ ରାଜାଙ୍କ ନଗର। ପରମେଶ୍ୱ ର ତାହାର ପ୍ର ାସାଦମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଆଶ୍ର ୟସ୍ଥ ଳ ଭାବେ ପରିଚିତ। ଗୀତସଂହିତା 48:1–3.

ଶୟତାନଙ୍କର ପୃଥିବୀସ୍ଥ ପ୍ରତିନିଧି ହେଉଛନ୍ତି ରୋମର ବିଶପ୍ (ପୋପ୍)। ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦରେ ରୋମର ପୋପଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ଉଦୟ ଓ ପତନ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେଠାରେ ପୋପଙ୍କୁ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେ କାଥଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚର ମୁଖ୍ୟ, ଏବଂ "କାଥଲିକ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସାର୍ବଜନୀନ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦୁଇଟି ସିଂହାସନକୁ (ରାଜନୈତିକ ଓ ଧାର୍ମିକ) ନକଲ କରିବା ପାଇଁ, ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିରୂପ ଧାରଣ ଆରମ୍ଭ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଏକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୟତାନ କାଥଲିକ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲା।

> "ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଏହି ସମଝୋତା, ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେହି 'ପାପର ମଣିଷ'ର ବିକାଶକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା, ଯିଏ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରଖେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଠାରୁ ଉପରକୁ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ। ସେହି ବିଶାଳ ମିଥ୍ୟା ଧର୍ମବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଶୟତାନଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଅତ୍ୟୁତ୍କୃଷ୍ଟ କୃତି—ପୃଥିବୀକୁ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ସିଂହାସନ ଉପରେ ନିଜକୁ ବସାଇବାରେ ତାହାର ପ୍ରୟାସମାନଙ୍କର ଏକ ସ୍ମାରକ।" The Great Controversy, 50.

ସତାନ୍ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀବ୍ୟାପୀ ଏକ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରଣାଳୀ ଏବଂ ତଥା ଏକ ପୃଥିବୀବ୍ୟାପୀ ରାଜନୈତିକ ଗଠନ ନିର୍ମାଣ କଲା, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ସେହି ଅଧିକାରର ଦୁଇଟି ସିଂହାସନର ନକଲ କରିବା, ଯାହା ଉପରେ ଉତ୍ତରର ସତ୍ୟ ରାଜା ଆସୀନ ଅଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶ ରାଜା, ଯାହାଙ୍କ ସହ ସେହି ବେଶ୍ୟା ବ୍ୟଭିଚାର କରେ ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରେ, ସେମାନେ ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ପଶୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ଉପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଶାସନ କରୁଛି, ଯାହାର କପାଳରେ BABYLON ଲେଖା ଅଛି। ସତରୋ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦଶ ରାଜା "ସେହି ବେଶ୍ୟାକୁ ଘୃଣା କରିବେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ ଓ ନଗ୍ନ କରିଦେବେ, ଏବଂ ତାହାର ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବେ, ଏବଂ ଅଗ୍ନିରେ ତାହାକୁ ଦଗ୍ଧ କରିଦେବେ।" ଏହିପରି ଭାବରେ, ତାହାର ବିଚାର ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ବାବିଲୋନର ତିନୋଟି ପ୍ରକାଶ ରୂପ ବାବିଲୋନର ଅନ୍ତିମ ପତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ରୋମର ତିନୋଟି ପ୍ରକାଶ ରୂପ ସେ ଯେଉଁ ରାଜନୈତିକ ଗଠନ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଛି, ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଆଧୁନିକ ବାବେଲର ଅନ୍ତିମ ପତନକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ; ଡାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଚୁଆଳିଶ ଓ ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପଦମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରେ। ତାହାର ଅନ୍ତିମ ପତନ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହା ଆହୁରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିସ୍ତାରିତ ହୋଇଛି। ଡାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ଆଧୁନିକ ବାବେଲର ଅନ୍ତିମ ପତନର ଚିତ୍ରଣ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଚିତ୍ରଣ ସହ, ଏବଂ ସପ୍ତଦଶ ଓ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତିମ ପତନର ବର୍ଣ୍ଣନା ସହିତ, ପଦ ଉପରେ ପଦ ରଖି ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ। ଡାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ, ଆଧୁନିକ ବାବେଲର ଅନ୍ତିମ ପତନ ତାହାକୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ନ ମିଳିବା ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ସେ ମହିମାମୟ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ସମୁଦ୍ରଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ନିଜ ରାଜମହଲର ତମ୍ବୁଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବ; ତଥାପି ସେ ନିଜ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ 11:45।

ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ପଦ୍ୟ ରେ ମିଖାଏଲ ଉଠିଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ହୁଅନ୍ତ ି ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅବକାଶକାଳ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ପଦ୍ୟ ଟି "ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ" ବୋଲି କହି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଯେତେବେଳେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲ ପତିତ ହୁଏ, ମାନବୀୟ ଅବକାଶକାଳ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେ ଏକାକୀ ମରିଯାଏ। ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତ ଅବକାଶକାଳର ସମାପ୍ତ ିକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ, କାରଣ ସେ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ ଯେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ଦୁଇ ଶ୍ରେ ଣୀର ଲୋକଙ୍କ ରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି—ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଅଛି ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ମୋହର ଅଛି। ସେହି ସମୟରେ, ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ କ୍ରୋ ାଧ ଆଧୁନିକ ବାବିଲ

ଉପରେ ଏବଂ ତାହାର କଉ ୍ଦ୍ୱି ର ଚିହ୍ନ କୁ ଗ୍ର ହଣ କରିଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳାଯାଏ।

> ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ପଛୁଆ ହୋଇ, ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଉପାସନା କରେ, ଏବଂ ନିଜ ଲଲାଟରେ କିମ୍ବା ନିଜ ହାତରେ ତାହାର ଛାପ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେହି ମଣିଷ ମଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିବେ, ଯାହା ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ରରେ ଅମିଶ୍ରିତ ଭାବେ ଢାଳାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକଦ୍ୱାରା ଯନ୍ତ୍ରଣାଭୋଗ କରିବ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଧୂଆଁ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠୁଥାଏ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ପଶୁ ଓ ତାହାର ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଓ ଯେ କେହି ତାହାର ନାମର ଛାପ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିନରେ କି ରାତିରେ କୌଣସି ବିଶ୍ରାମ ନାହିଁ। ଏଠି ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଛି: ଏଠି ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:9–12।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରରେ, ମହା ବେଶ୍ୟାର ବିଚାରକୁ ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ବିଚାରରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାରୀୟ ଆଇନରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଳକୁ ବାବିଲରୁ ବାହାରି ଆସିବାକୁ ଡାକେ। ପଦ ଏକୋଇଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲେ, ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟସୀମାର ସମାପ୍ତି ସୂଚିତ ହୋଇଥାଏ; ଏହିପରି, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାରୀୟ ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମିଖାଏଲ ଉଠିଦାଁଡିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଏପରି କାଳପରିସର ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲର ବିଚାର ଘଟିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ସମୟ ବଡ଼ ନିର୍ଯାତନାର ସମୟ ଅଟେ।

> ତାପରେ ଜଣେ ପ୍ରବଳ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏକ ବଡ଼ ଚକ୍କିପଥର ସଦୃଶ ପଥର ଉଠାଇ ସମୁଦ୍ରରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଇ କହିଲେ, ଏହିପରି ପ୍ରବଳତା ସହିତ ସେହି ମହାନଗରୀ ବାବିଲୋନ ପତିତ କରାଯିବ, ଏବଂ ସେ ଆଉ କେବେମଧ ମିଳିବ ନାହିଁ। ବୀଣାବାଦକମାନଙ୍କର, ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞମାନଙ୍କର, ବାଂଶୀବାଦକମାନଙ୍କର, ଏବଂ ତୁରୀବାଦକମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ତୋର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେବେମଧ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ କୌଣସି ଶିଳ୍ପୀ, ସେ ଯେ କୌଣସି ଶିଳ୍ପର ହେଉ, ତୋର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେବେମଧ ମିଳିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଚକ୍କିପଥରର ଶବ୍ଦ ତୋର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେବେମଧ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ପ୍ରଦୀପର ଆଲୋକ ତୋର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେବେମଧ ଦୀପ୍ତିତ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ବର ଓ କନ୍ୟାର ସ୍ୱର ତୋର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କେବେମଧ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୋର ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ପୃଥିବୀର ମହାନ୍ ଲୋକ ଥିଲେ; କାରଣ ତୋର ମାୟାବିଦ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଜାତି ଭ୍ରମିତ ହୋଇଥିଲେ। ଏବଂ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କର, ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ହତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ରକ୍ତ ମିଳିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:21–24.

ପଥରକୁ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବା, ସଙ୍ଗୀତକାରମାନେ ଓ କାର୍ମିକମାନଙ୍କର ନୀରବ ହୋଇଯିବା, ପ୍ରଦୀପର ନିର୍ବାପିତ ହେବା, କନ୍ୟା ଓ ବରଙ୍କ ସ୍ୱରର ନୀରବ ହୋଇଯିବା—ଏହାମାନେ ସମସ୍ତେ ପୁରାତନ ନିୟମରୁ ଗ୍ରହୀତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏଗାରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତେରୋତ୍ତମ ଓ ଚଉଦୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ରଖାଯାଏ, ଏବଂ ପରେ ସେହି ଦୁଇଟି ଅଂଶକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସତରୋତ୍ତମ ଓ ଅଠରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ରଖାଯାଏ, ତେବେ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ତିନୋଟି ରେଖାକୁ ଦେଖୁଥାଉ, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସତ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ଶେଷ ପତନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ତିନୋଟି ରେଖାର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସେହି ତ୍ରିଗୁଣ ଶକ୍ତିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱକୁ ଆର୍ମାଗେଡନ ଦିଗରେ ନେଇଯାନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏଗାରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପଶୁକୁ (ପାପାସୀକୁ) ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତେରୋତ୍ତମ ଓ ଚଉଦୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ଏକେ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, କିନ୍ତୁ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କର (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର) ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସତରୋତ୍ତମ ଓ ଅଠରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟମାନେ ସେହି ଏକେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗତ ରେଖାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ଅଜଗରଙ୍କୁ (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘକୁ) କେନ୍ଦ୍ର କରି ରହିଛି।

ଏହି ତିନୋଟି ରେଖାର ପ୍ର ତ୍ୟେ କଟି ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଦାନିଏଲ ଅଧ ।ୟ ୧୧ରେ ଚାଳିଶତମ ପଦ "ଏବଂ ଶେଷ ସମୟରେ" ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ରା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ପଦର ଆରମ୍ଭ ରେ ଥିବା "ଶେଷ ସମୟ" ୧୭୯୮

ଅଟେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପଦ ୧୯୮୯ ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ସେଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା "ଶେଷ ସମୟ" ଥିଲା; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିଜର ସହି ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଦର୍ଶାନ୍ତି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଆମକୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟାୟ ୧୩ ମଧ୍ୟ ୧୭୯୮ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

> "ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପାପତ୍ୱ, ତାହାର ଶକ୍ତି ହରାଇ, ନିର୍ଯାତନାରୁ ବିରତ ହେବାକୁ ବାଧ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଯୋହନ ଆଉ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଶକ୍ତିକୁ ଉଦୟ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲେ, ଯାହା ଅଜଗରର ସ୍ୱରକୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେହି ଏକେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଓ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦାପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଗେଇ ନେବାକୁ ଥିଲା। ଏହି ଶକ୍ତି, ଯାହା କଳିସିଆ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଥିବା ଶେଷ ଶକ୍ତି, ମେଷଶାବକ-ସଦୃଶ ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା।" Signs of the Times, November 1, 1899.

ଦାନିଏଲ ୧୧ରେ ଚାଳିଶତମ ପଦରେ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖା, ମିଖାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାବେଳେ ମାନବୀୟ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିରତ ଚାଲିଥାଏ। ୧୭୯୮ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖା—"ଯେବେ ପାପାସନ ନିଜ ଶକ୍ତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ, ନିର୍ଯାତନାରୁ ବିରତ ହେବାକୁ ବାଧ ହେଲା"—ସେଥିର ଶେଷ ହୁଏ ଯେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳାଯାଏ, ଯେମାନେ ପାପାସନୀୟ ଅଧିକାରର "ଚିହ୍ନ"କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୭ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେବେ ଦୂତ ଯୋହନଙ୍କୁ ପାପାସନୀୟ ବେଶ୍ୟାର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଦେଖେଇବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯୋହନଙ୍କୁ "ଅରଣ୍ୟ"ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆଯାଏ, ଯାହା ୫୩୮ରୁ ୧୭୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ୧୭୯୮ରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ, ଯୋହନ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୮ର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେଠାରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଏ ଯେ ପାପାସନ ନିଜ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛି, ଏବଂ ତାହାପରେ ତାହାର ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ, ଯେବେ ଚାକିପଥରଟି ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଏ।

ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ଏହି ତିନୋଟି ପଙ୍କ୍ତି ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ଅନ୍ତିମ ପତନକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯିଏ ଆଧୁନିକ ରୋମର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛି। ଦାନିଏଲ ଏକାଦଶ ପାପାସିର ସାକ୍ଷୀ, ଯାହାକୁ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତ୍ରୟୋଦଶ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ, ଏବଂ ସପ୍ତଦଶ ଓ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଡ୍ରାଗନର (ଦଶ ରାଜା) ଭୂମିକାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ। Future for America ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଢାଞ୍ଚା ସେହି ତିନି ଶକ୍ତି ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯେମାନେ ଜଗତକୁ ଆର୍ମାଗେଡନ୍ ଦିଗରେ ନେଇଯାନ୍ତି।

ବାବେଲ୍ ଓ ବାବିଲୋନର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଶେଷତାଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଏକ ପାପାଲ୍ ନେତାଙ୍କର ଅହଂକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହନ୍ତି, ଯିଏ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବୋଲି ଦାବି କରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ନିଜକୁ ବସାଏ, ଏବଂ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ। ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ତାହାଙ୍କର ଶେଷ ପତନକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ବାବିଲୋନର ତିନିଟି ପ୍ରକାଶରେ ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ପୋପଙ୍କର ଆତ୍ମୋନ୍ନତି ଓ ଶେଷ ପତନ ହିଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ।

> ଏବଂ ସେହି ସମୟମାନରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକେ ଉଠି ଦାଁଡ଼ିବେ; ତୁମ ଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୁଟେରାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପତିତ ହେବେ। ଦାନିଏଲ 11:14.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ବାବିଲୋନର ତିନୋଟି ପ୍ରକାଶର ବିଚାରକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରିଆସ, ଯେପରି ତୁମେ ତାହାର ପାପର ଭାଗୀ ନ ହଉ, ଏବଂ ତାହାର ଦୁର୍ଯୋଗମାନଙ୍କରୁ କିଛି ନ ଗ୍ରହଣ କର। କାରଣ ତାହାର ପାପସମୂହ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମସମୂହ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଯେପରି ତୁମକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥିଲା, ସେହିପରି ତାହାକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅ; ଏବଂ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ତାହାକୁ

ଦ୍ୱିଗୁଣ ଦିଅ; ସେ ଯେ ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା, ସେହି ପାତ୍ରରେ ତାହା ପାଇଁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର। ସେ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ନିଜକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଛି ଏବଂ ଭୋଗବିଳାସରେ ବାସ କରିଛି, ସେତେ ପରିମାଣରେ ତାହାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଶୋକ ଦିଅ; କାରଣ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରେ କହୁଛି, ମୁଁ ରାଣୀରୂପେ ବସିଛି, ମୁଁ ବିଧବା ନୁହେଁ, ଏବଂ ମୁଁ କେବେ ଶୋକ ଦେଖିବି ନାହିଁ। ଏହିକାରଣରୁ ତାହାର ଦୁର୍ଯୋଗମାନେ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଆସିବେ—ମୃତ୍ୟୁ, ଶୋକ ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ; ଏବଂ ସେ ଅଗ୍ନିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଦଗ୍ଧ ହେବ; କାରଣ ଯିଏ ତାହାର ବିଚାର କରନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପରାକ୍ରମୀ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4–8।